

[A. Johansen.]

ring som det Parti, jeg tilhører, er indforstaaet med at bevare Udviklingsmulighederne for den normale Forsikring uden Indgreb under ekstraordinære Forhold.

Jeg vil gerne have Lov til at tilføje, at naar jeg under Debatten ved første Behandling nævnte et Tal paa Arbejdsløshedskassernes Formue, nemlig 80 Mill. Kr., hvilket Beløb for saa vidt senere er bekræftet gennem Arbejdsdirektørens Beretning, saa gjorde jeg mig skyldig i en Fejl, som jeg ønsker at rette, for at der ikke senere skal kunne peges paa, at jeg har fremsat den Udtalelse. De 80 Mill. Kr. er nemlig den samlede Formue i saavel Arbejdsløshedskasserne som Fortsættelseskasserne; men Konsolideringen til de 300 Kr. pr. Medlem, som er Arbejdsdirektoratets, skal vi sige, foreløbige Maal, omfatter kun den ordinære Forsikring, Hovedforsikringen, og for dennes Vedkommende er Størrelsen af Formuen pr. 31. Marts 1936 57,3 Mill. Kr., altsaa mindre end Halvdelen af det, som Statstilsynet kræver af Arbejdsløshedskasserne som Gennemsnit. Jeg vil, som sagt, gerne have Lov til at rette denne Fejl; jeg var ved Forhandlingen her ikke opmærksom paa, at jeg havde taget det samlede Tal.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Regeringen og indstillet af Udvalgsflertallet, til Vedtagelse.

Stensballe: Jeg maa maaske begynde med at gøre en Bemærkning til den ærede Ordførers sidste Ord. Den ærede Ordfører sagde for at rette en Udtalelse, som han var fremkommet med forleden Dag, at den Konsolidering, han havde omtalt, paa 300 Kr. pr. Arbejdsløshedskassemedlem i Gennemsnit, skulde referere sig til en samlet Sum af 57 Mill. Kr. i Stedet for 80 Mill. Kr. Jeg kender ikke det nøjagtige Tal, men jeg ved heller ikke noget om, at Arbejdsdirektoratet skulde have sat sig de 300 Kr. som Maal. Jeg har intet Sted læst noget om det, men jeg har derimod læst om, at en Arbejdsløshedskasserrepræsentant har udtalt sig saadan — om det er den ærede Ordfører eller en anden, ved jeg ikke. I øvrigt har jeg intet som helst at bemærke dertil. Det vilde være udmærket, om der kunde konsolideres til gennemsnitlig 300 Kr. pr. Medlem, og

jeg for mit Vedkommende skal heller aldrig lægge nogen Hindring i Vejen derfor. Det maa blot ikke hindre, at Kasserne benytter Arbejdsløshedsloven efter dens Hensigt, som er saa udtrykkelig udtalt af den daværende Socialminister og nuværende Justitsminister baade her i Tinget og uden for dette, hvilket han maa have haft det socialdemokratiske Partis Tilslutning til. Han sagde, at gennemførtes dette, behøvede man ikke mere at have nogen ekstraordinær Lovgivning. Det maa vi holde os til for vort Vedkommende, det staaer skrevet i Bemærkningerne til det i sin Tid fremsatte Lovforslag, og det staaer mange andre Steder.

I øvrigt vil jeg paa Mindretalspartiernes Vegne anbefale det Ændringsforslag, som er stillet af os. Som anført i Betænkningen kan vi ikke gaa med til stykkevisse Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen, idet vi ikke derigennem vil foregribe vor Stilling til et samlet Revisionsforslag. Naar der i Bemærkningerne til dette Lovforslag staaer, at netop efter de Retningslinier, der her lovgives efter, vil man søge et Revisionsforslag gennemført, maa vi tage fuldkommen Afstand derfra. Vi ønsker ikke at være med til noget saadant, som er foreslaaet her, og vi ønsker heller ikke — det gælder i hvert Fald mit Parti — at være med til en Revision af Loven efter de Retningslinier, som er omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvorefter det faktiske Forhold vil blive, at man udhuler Bunden i Fortsættelseskasserne. Nu er det dem, der skal holde for, og hvad det kan føre til i det lange Løb med Hensyn til selve den vedtægtsmæssige Forsikring, maa Tiden vise. Men sprænger man Rammerne for Fortsættelseskasselovgivningen, de Bestemmelser, der er indsat om, hvornaar disse Kasser maa holdes aabne o. s. v., bliver det at flytte Penge fra den ene Kasse lige over i den anden alene efter Ministerens Forgodtbefindende. Det vil i hvert Fald vi ikke give vor Tilslutning til, som Forholdene ligger.

Det praktiske Resultat, som kommer ud af dette Lovforslag, er, hvad vi ogsaa har gjort opmærksom paa i Betænkningen, at ugifte Arbejdere, i hvert Fald ugifte Arbejdsmænd, vil kunne komme op paa 270 Dages Understøttelse i et Arbejdsaar, hvilket vi mener er ganske stridende imod al sund og rigtig Understøttelseslovgivning. Vi har